

SANT CARLES
CENTRE PÚBLIC DE FORMACIÓ DE PERSONES ADULTES
O N T I N Y E N T

boca

Butlletí Oficial del Centre d'Adults

CAMP DE MAUTHAUSEN

abril
Núm. 13
2013

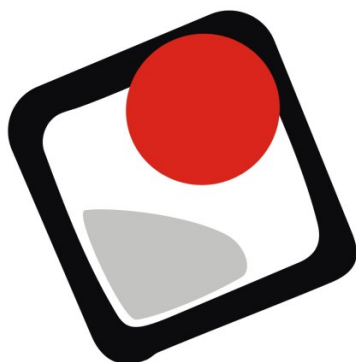

curs 2010 - 2011

C/ Maïans, 53. Ontinyent 46870 Tel. 962915494 Fax 962388139 c-electrònic: 46019325@centres.cult.gva.es

CENTRE PÚBLIC
SANT CARLES
DE FORMACIÓ DE
PERSONES ADULTES
CONTINENT

Aquest BOCA núm. 13, arriba amb una mica de retard. La raó és que el curs 2010-2011, al qual correspon, no va poder veure la llum com sol ser habitual per cada *Fi de curs*, perquè la reforma de les aules del primer i del segon pis ho va impossibilitar. Ara però, estem en condicions de posar-nos al dia, i volem deixar constància dels successius avanços i millores que hem desenvolupat al CPFPA, com la instal·lació de noves tecnologies a les aules.

Si el BOCA núm. 12 va ser un *especial Dansa Valenciana* que vam fer el curs 2011-2012, el núm. 11 tancava l'*especial 30 aniversari del CPFPA (2009-2010)* a l'inici d'aquell curs acadèmic 2010-2011. Allí anunciàvem el programa de l'acte inaugural d'aquell curs que ara relatem en aquest número. Va ser el primer acte inaugural que vam fer al Centre Cultural de Caixa Ontinyent i vam traslladar aquesta celebració, a aquest magnífic espai a tocar de l'escola. La lliçó inaugural va anar a càrrec de **Vicent Penadés Torró**, Director General de Caixa Ontinyent, que versà sobre economia i sobre la crisi que colpejava la classe treballadora, des de feia dos anys, de manera sagnant.

Podeu fer un tast de tot açò i del que va ser el curs 10-11 en les pàgines següents, però abans de tancar l'editorial volem remarcar una activitat, per la importància que ha tingut i volem que tinga any rere any en la vida del centre; i, en la mesura del possible, ens agradaria que transcendira també a la vida d'Ontinyent. Ens referim al viatge cultural que vam fer a Mauthausen amb un grup d'alumnes.

Efectivament, més enllà d'explicar-ho al nostre centre cada curs, també ho vam fer a l'IES l'Estació el curs 2011-2012 per a l'alumnat d'ESO i de Batxillerat; i ens complau anunciar que col·laborarem de manera molt activa, amb l'Ajuntament d'Ontinyent, l'Associació de veïns del Llombo i d'altres col·lectius d'Ontinyent en els actes d'homenatge a les víctimes, que s'hi faran a la nostra ciutat l'octubre de 2013.

Com diu **Rosa Toran**, Presidenta de l'*Amical de Mauthausen i altres camps*, "no tan sols s'hi pretén suscitar reaccions emotives, sinó contribuir a afrontar amb responsabilitat un passat que no pertany a un món alié o allunyat al nostre, sinó que és part de la nostra història". Us convidem a llegir les pàgines interiors i copsar aquesta dramàtica realitat. Us convidem a llegir els noms dels ciutadans de la Vall d'Albaida assassinats allí. Us convidem, finalment, a veure el llibret i el documental que vam editar al respecte, mitjançant l'enllaç de la nostra pàgina web: www.fpaontinyent.com

Vicent Terol i Calabuig
Director del CPFPA Sant Carles

Inauguració del Curs 2010 - 2011

Vicent Terol i Calabuig
Director del CPFPA

Pilar Juan López
Presidenta AA del CPFPA

Vicent Penadés Torró
Director General de Caixa Ontinyent

Mª Lina Insa Rico
Alcaldessa d'Ontinyent

Manolo Requena Collado
Professor del CPFPA

Nou Orfeó d'Ontinyent dirigit per Kike Soler Navarro. Interpretació del *Gaudeamus igitur*

Vi d'honor

**TAULA
REDONA**

MARÇ

2011

**ACORD ECONÒMIC
I SOCIAL**

JORDI ENGUER

Representant C.C.O.O. d'Ensenyament

VICENT ESTEVE

Intersindical Valenciana

RAÛL ROSELLÓ

Secretari Gral. Unió Comarcal U.G.T.

Ribera Baixa-Safor-Vall d'Albaida

18:30 SALA DE CULTURA

SANT CARLES
CENTRE DE FORMACIÓ
DE PERSONES ADULTES
ONTINYENT

Primera part

Música: M. Mussorgski: "Quadres d'una exposició" núm. 4: "Bydlo"
-Jordi de Sant Jordi: "El Presoner"
-Ausàs March: "No faig així com el petit vailet"

Música: F. Chopin: "Fantasia Impromptu" op. 66
-Roís de Corella: "Plant d'amor"
-Joan Timoneda: "Bella de vós só enamorós"

Música: E. Granados: "Escenes romàntiques" núm. 6: "Epíleg"
-Teodor Llorente: "Cançoneta amorosa"

Música: I. Albéniz: "Catalunya"
-Vicent Querol: "Brindis"

Segona part

Música: E. Granados: "Escenes poètiques" núm. 3: "Dansa de la rosa"
-Joan Valls: "Nocturn a temps d'adagiu"

Música: F. Chopin: "Estudi op. 25 núm. 1"
-Vicent A. Estel·les: "Els Amants"

Música: J.S. Bach: "Variacions Goldberg" núm. 13
-Vicent A. Estel·les: "Sonata d'Isabel"

Música: C. Debussy: "Préludis I llibre" núm. 8
-Carme Lina Sánchez Cutilas: "Ho diré lentament"
-Maria Beneyto: "Tocar mare"

Música: Mussorgski: "Quadres d'una exposició" núm. 8
-Lluís Alpera: "La Barcassa de Caront"

Lluís Alpera Leiva

Naix a València el 1938, en plena Guerra Civil. Es doctorà en la Universitat de València (1963). Va treballar amb Manuel Sanchis Guarner en l'elaboració de l'Atlas lingüístic de la Península Ibèrica.

Com a creador cultiva la poesia des de molt jove. A partir de 1964 resideix als Estats Units d'Amèrica, on imparteix classes de català. L'any 1966 s'encarrega d'editar una recopilació de poesia titulada Antologia de la poesia realista valenciana, publicada en Estats Units i València. El Volum Dades de la història civil del valencià (Poesia, 1958-1978) arreplega la producció poètica d'aquest període. Segueixen a aquests poemaris altres títols que situen l'autor entre els poetes valencians més significatius, entre els quals cal destacar: Sorant enmig del naufragi final contemple el voluptuós incendi de totes i cadascuna de les flors del núbil hibiscus (1985). No debades, els nombrosos premis que ha rebut tant per la seua trajectòria com per les seues obres l'avalen. Entre els premis, cal destacar el premi "Ausàs March" (1994), "Premi de la Crítica" (1986), "Premi dels Escriptors Valencians" (1996) o "Escriptor del Mes de les Lletres Catalanes" (març, 1996).

Lluís Alpera, professor de Filologia Catalana en la Universitat d'Alacant, ha publicat les seues obres completes amb el títol Cavalls a l'alba (1998).

Poesia valenciana

Recital Poètic

a càrrec de

Lluís Alpera Leiva

acompanyat al piano per

Antoni Abadía Milán

14 abril 2011

SANT CARLES O N T I N Y E N T
CENTRE DE FORMACIÓ DE PERSONES ADULTES

Antoni Abadía Milán

Va nèixer a Alacant l'any 1939. Va cursar estudis en el Conservatori de Múrcia i en L'òscar Esplà d'Alacant. Va perfeccionar estudis de piano amb el concertista internacional José Ortega i de violoncel amb Enrique Corretja Balbín, deixeble de Gaspar Cassadó. Posteriorment va impartir docència en els conservatoris del Ministeri d'Educació i Ciència d'Almansa, Alcázar de San Juan, Ciudad Real i Puerto Llano.

Antoni Abadía s'ha especialitzat en música de cambra, i ha donat concerts, entre altres poblacions, a València, Puerto Llano, Alcoi, Elx, Xixona, Altea, Sant Vicent del Raspeig i en la Universitat d'Alacant. Darrerament, ha fet diversos concerts al piano en companyia de la coneguda soprano Jovita Gómez Couto, amb obres de Toldrà, Montsalvatge, Granados, Turina i Falla. Així mateix, ha acompanyat en concerts de renom internacional.

El curs acadèmic 10-11 el CPFFPA aprovà el PEC (Projecte Educatiu de Centre) que defineix el dia a dia de l'escola. Adjuntem una síntesi.

TRAJECTÒRIA DEL CENTRE

El CPFFPA Sant Carles d'Ontinyent s'ha caracteritzat per tindre una gran sensibilitat pels problemes i les necessitats socials del seu entorn, l'oferta del centre ha sigut el resultat també de les demandes de l'alumnat. Per tant, amb una trajectòria de més de 30 anys, el CPFFPA ha desenvolupat activitats de tipus formatiu, ocupacional i sociocultural; i ha tingut una evolució, com no podia ser d'altra manera, d'acord a la nostra societat.

Al llarg dels primers anys de funcionament, l'alumnat va ser majoritàriament d'aprenentatge bàsic: cursos d'Alfabetització, d'Educació de Base i de Graduat Escolar. A partir del curs escolar 1988-89, per necessitats de reconversió laboral a Ontinyent, es van incorporar cursos de tipus ocupacional. L'any 1989, el Centre va rebre el Premi al Projecte d'Innovació de Transició. L'any 1991 va participar en un Concurs de *Mini empreses* organitzat per la Conselleria d'Educació, i rebé tres premis amb les seues corresponents subvencions pel disseny i posada en funcionament de tres mini empreses: Enquadernació, Impremta ràpida i Teatre. El mateix any, el Centre rebé el Premi al Projecte de Foment de l'Entorn des del Medi Educatiu. Dins d'aquest apartat s'organitzaren cursos de cooperativisme, mecanografia, cursos d'idiomes, creació de mini empreses, cursos d'accés a la universitat i a cicles formatius, gestió comercial, informàtica, recerca de treball...

Un altre aspecte que el Centre no ha oblidat mai és la seua immersió en una realitat sociolingüística plenament valenciana i, per tant, ha tingut com a prioritat contribuir d'una manera activa i consistent a consolidar el procés de normalització lingüística i cultural dels valencians, mitjançant el PNL i la introducció de cursos de valencià en tots els nivells (Oral, Elemental, Mitjà i Superior). A més, amb la posada en marxa del CAL hem incorporat els nivells de Llenguatge administratiu i de Correcció de textos. El CAL actualment també està preparat per a l'autoaprenentatge de l'anglès. El curs 2005/2006 la Conselleria va aprovar el Programa d'Ensenyament en Valencià (PEV) per al nostre centre.

Paral·lelament la formació no reglada s'ha generalitzat a la nostra societat. Les demandes de l'alumnat s'encaminen a l'organització de cursos de tipus sociocultural, i és per això que al llarg d'aquests anys s'han ofert i desenvolupat cursos de Ceràmica, Dibuix, Pintura, Cuina, Guitarra, Expressió Corporal, Teatre i Interpretació, Fotografia, Informàtica, Manualitats, Malla i brodat, Patronatge, Ioga, Dansa Valenciana; Cursos d'Educació per al Consum, d'Educació per a la Salut, Cursos de Foment de la Lectura, Autoestima, Ecologia, Balls de Saló, Bricolatge, Tapissos, Tai-txi, Balls Populars, Txi-Kung, Dansa Oriental, Disseny gràfic i publicitat, Restauració de mobles... així com una gran varietat d'eixides i visites culturals.

El Centre, al llarg de la seua trajectòria, ha tingut un creixement espectacular. Ha passat de 150 alumnes el 1984 a 1.500 en l'actualitat. També cal dir que, de la totalitat de l'alumnat, el 71% són dones. Al llarg d'aquests anys de funcionament del Centre, s'han expedit més de 1.500 títols de Graduat Escolar, i en els darrers 10 anys, més de 500 Títols de Graduat en Ensenyament Secundari.

SENYES D'IDENTITAT DEL CENTRE

El CPFFPA Sant Carles es declara laic, valencià, científic i filantròpic.

La laïcitat és el principi que defensa la independència de l'educació, la formació i la política respecte de les diverses confessions religioses per tal d'afavorir una millor convivència en el si de la societat. Un principi entès com a llibertat de consciència, premissa bàsica per construir un espai públic que garantisca la plenitud i la igualtat de drets per tots els ciutadans.

La llibertat de consciència és contrària a qualsevol imposició de creença religiosa o ideològica. Per això, la laïcitat és antònim de dogma, és l'oposició al fonamentalisme que imposa una única forma de veure i entendre la realitat que ens envolta. Alhora, la igualtat de drets és incompatible amb qualsevol forma d'organització social que premie una comunitat religiosa o el mateix ateisme.

Per tant, el CPFFPA serà garant de la laïcitat en el si de la comunitat educativa, seguint la tradició de l'escola laica que impulsaren els moviments de renovació pedagògica en la República; d'acord a la *Declaració sobre l'eliminació de totes les formes d'intolerància i de discriminació basades en la religió i les creences*, aprovada a Nova York el 1981; i d'acord a la *Declaració Universal sobre la Laïcitat en el segle XXI*, aprovada a París el 2005.

El principi científic és el que ha d'inspirar el raonament a l'escola, i així fer visibles els prejudicis per desmuntar-los. El conjunt de coneixements i l'activitat destinada a assolir-los així com cada branca de coneixences sistematitzades considerada com a camp d'investigació o objecte d'estudi és el motor de la tasca docent. L'eterna recerca per corregir i ampliar coneixements és un ensenyament profund que s'ha de transmetre a l'alumnat. El nostre centre intenta que el professorat no siga només una font de transmissió de coneixements, sinó un generador de construcció estimulant per a l'alumnat.

La filantropia la podríem basar en tota la història del desenvolupament humà, però creiem necessari ser-hi molt més precisos, per això ens basarem en els grans textos, que sobre el tema, ha elaborat l'ésser humà des de mitjans segle XX fins els nostres dies i que són el marc referencial de tota legislació democràtica: La *Declaració Universal dels Drets Humans*, París 1948. El *Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics*, Nova York 1966. El *Pacte Internacional dels Drets Econòmics, Socials i Culturals*, NY 1966. La *Declaració i Programa d'Acció sobre una Cultura de Pau*, NY 1999. L'*Agenda de la Haia per la Pau i la Justícia al segle XXI*, La Haia 1999.

I el centre és valencià i es declara valencià, amb tot el que això implica, perquè altrament tot el que s'ha dit fins ací no tindria sentit. Per això la llengua vehicular, a tots els efectes, és el valencià.

PRINCIPIS PEDAGÒGICS I METODOLÒGICS

Aconseguir que l'alumnat siga responsable, competent i d'esperit crític. Que col·labore amb el progrés i el desenvolupament de la nostra societat, dins d'uns valors de llibertat, de respecte, de solidaritat i de sensibilitat envers el medi ambient. Volem aconseguir que l'alumnat es faça seu el CPFPA, que l'estime i en tinga cura.

A més, tindrem com un objectiu educatiu final de la formació de persones adultes, fomentar en l'alumnat l'hàbit de treball, per tal d'obtenir i seleccionar informació de forma autònoma i crítica. Ajudar-lo a organitzar els propis pensaments, a relacionar-se de forma correcta amb les altres persones, a adoptar actituds solidàries i de respecte i, en definitiva, a reforçar la pròpia personalitat amb una correcta formació integral, intel·lectual i humana.

El Centre dóna una formació personalitzada que vol propiciar una educació integral pel que fa a capacitats, destreses i valors dels alumnes en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social.

PROGRAMACIÓ EDUCATIVA:

En consonància amb la Llei de Formació de Persones Adultes (1/95), amb el decret 220/1999, de 23 de novembre, del Govern Valencià, pel qual es regulen els programes formatius que figuren en la llei 1/1995, de 20 de gener, de la Generalitat Valenciana, de formació de les persones adultes, i s'estableix el currículum dels programes d'alfabetització i programes per adquirir i actualitzar la formació bàsica de les persones adultes fins l'obtenció del títol de Graduat en Ensenyament Secundari, amb l'Ordre de la Conselleria d'Educació del 14 de juny del 2000, per la qual es regula la implantació dels programes formatius dirigits a la formació de persones adultes, el Centre Públic de Formació de Persones Adultes Sant Carles, d'Ontinyent, assumeix els objectius generals que estableixen totes aquestes normes, assignats coherentment a les vuit competències bàsiques que marca la UE.

El PEC va ser aprovat pel Claustre del Professorat el 25 de febrer de 2011 i pel Consell Escolar de Centre l'1 de març de 2011.

MATHAUSEN: UNA VISIÓ DEL 2011

Els nostres morts són, en primera instància i nacionalment parlant, els valencians que van patir la barbàrie de Mauthausen-Gusen.

Els nostres morts són, en segona instància però amb una raó tan poderosa com la primera o potser més, tots els defensors de la llibertat. Tots els demòcrates del món. Al món hi ha dos extrems sense gamma de grisos pel mig: els feixistes i nosaltres. Nosaltres, demòcrates, defensors de les llibertats, ens reclamem hereus dels nostres morts; dels nostres republicans assassinats pel nazisme. De tots els defensors de la llibertat que han patit persecució i mort: passades, presents o, potser futures; perquè tant si es vol com si no, en algun moment s'ha de triar. Tu, lector, lectora, també ho hauràs de fer, si no ho has fet ja.

El grup del CPFP a la porta de cotxeres del camp de Mauthausen. D'esquerra a dreta: Juan José Gimeno López, Jordi Vicent Albert Bolinches, Leonor Marzal Martínez, Inmaculada Figuera Mollà, Vicent Terol i Calabuig, Miquel Pons Montagud.

Així comença l'opuscle que vam publicar en maig de 2011 per al viatge al camp de Mauthausen. Un opuscle que es va llegir en veu alta per l'alumnat del Centre a l'Estació de Mauthausen, en presència del seu alcalde i regidors així com de l'alumnat i professorat de diferents IES amb qui férem el viatge.

L'opuscle el vam publicar en valencià i en una traducció a les altres tres llengües de l'Estat: euskera, castellà i gallec, així com a l'anglès per raons òbvies i a l'alemany perquè és la llengua d'allí.

Va ser una experiència altament enriquidora, de la qual us farem cinc cèntims, i que podeu ampliar mitjançant la nostra web: www.fpaontinyent.com, on trobareu l'opuscle senser i el documental del viatge.

El professor i l'alumnat del CPFA amb l'alcalde de Mauthausen

Es va fer de nit. A la fi el tren s'aturà i en va obrir les portes.

La cridòria dels soldats alemanys era brutal, així com les puntades de peu que ens endinyaven. Hi havia presoners que no s'aguantaven drets, però els feien incorporar-se a colps de culata. Era el 27 de gener de 1941 i el rellotge de l'andana marcava les cinc i vint-i-dos minuts de la matinada.

El nom de l'estació era... Mauthausen!

Lavabos per a dos barracons

Barracó de presoners

POEMA DE VICENT ANDRÉS ESTELLÉS**EN HOMENATGE ALS VALENCIANS MORTS PER LA LLIBERTAT I CONTRA EL FEIXISME**

INTROIT

oficieu amb mi, companys,
pels afusellats, pels nostres morts.

pujarem els morts a l'altar,
un per un, en un silenci extens.

els morts, de cara a l'assemblea,
inermes amb la seua mort!

pujarem, devots, els graons.
invocarem amb veus de pols.

us demanem pels nostres morts,
castament obrirem les mans,

humiliem els nostres fronts
fins tocar la pedra de l'ara,

us demanem pels nostres morts,
i callarà tota la terra,

pels morts d'amarga copa sola,
pels morts de l'ala desvalguda,

concentrats arraulits companys,
sereu mort entre els nostres morts,

que ningú no toque aquesta ara,
que ningú no toque aquest foc,

davallarem solemnement
al costat dels nostres germans,

meditarem intensament,
us demanem pels nostres morts,

ens inclinarem reverents
fins besar la dolguda terra,

després, ens agenollarem
amb el cap molt amarg al pit,

us demanem pels nostres morts,
us demanem pels nostres morts,

dignament, després, en filera,
retornarem al sol, la vida,

els incunables, els tercets
i les cuixes de la tendresa,

passarem, després, entre els àlbers,
i aquests àlbers seran els morts,

refilaran, entre les fulles,
les ales breus i fugisseres,

retornats als nostres treballs,
pensarem en els nostres morts,

retornats al treball dispers,
al llit d'amor exasperat,

encendrem la tasseta d'oli,
una flama pels nostres morts,

us demanem pels nostres morts,
us demanem pels nostres morts,

Vicent Andrés Estellés

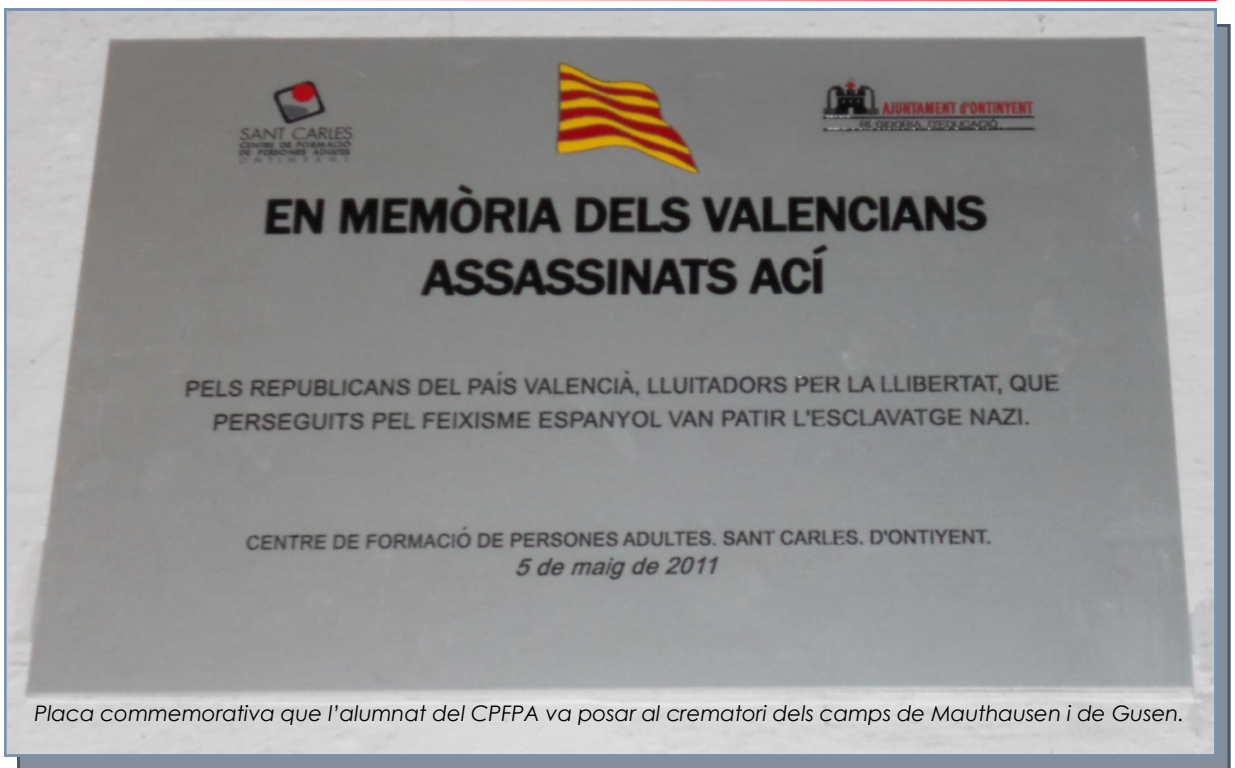

Forn crematori de Mauthausen.

L'alumne Miquel Pons en el moment de col·locar la placa que va fer el CPFFA.

Porta de la cambra de gas.

Copiant les paraules d'Arinyó, diem ací: a Mauthausen, un 5 de maig del 2011, que amb tota la humilitat del món, però alhora plens de satisfacció, confessem que per a nosaltres sempre serà un orgull haver agafat el testimoni per actuar de cadena de transmissió en la denúncia dels crims del nazisme.

No importa que hagen passat més de setanta anys d'aquests fets. Així en fera mil anys caldria recordar-los, i enaltir al mateix temps la memòria de les víctimes; sens dubte els millors homes i dones del segle XX.

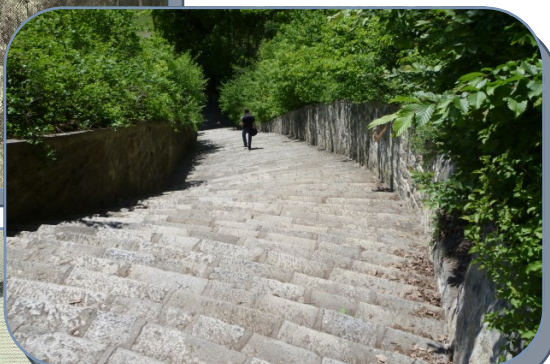
Les tètriques calaveres SS s'aplicaren de valent i acabaren amb la vida de milers i milers d'éssers humans; per a ells, només uns números que calia eliminar quan ja no eren productius. Emparats en la nit i en la boira, les ments malaltes de Hitler i dels seus sequaços no aconseguiren, però, fer desaparèixer aquests presoners com escuma de mar, sense deixar-ne rastre, sinó que, tant els qui van morir i van eixir com fum pel funeral del forn crematori, com els qui van sobreviure el dur esclavatge, són i seran estel i senyera, espill de tremp i de coratge dels amants de la llibertat.

Vista parcial de la pedrera del camp en plena producció.

La famosa escala que du a la pedrera, en l'actualitat.

Construcció del camp pels mateixos presos amb el material de la pedrera.

Porta del camp de presoners vista des de dins. Cada matí les columnes de presoners eixien per aquesta porta cap a la pedrera.

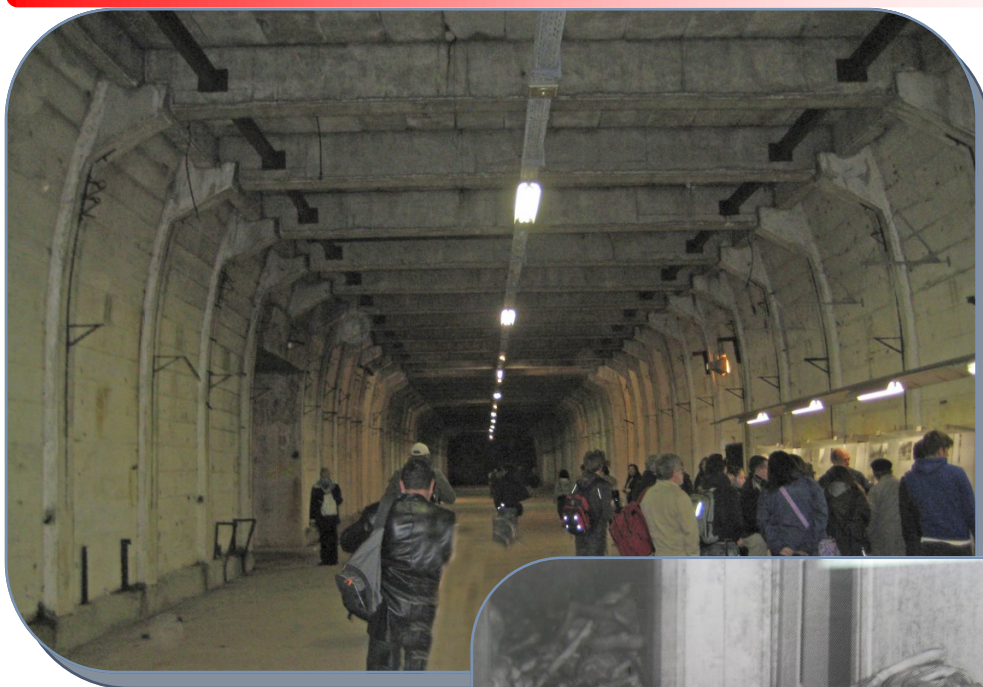

Els alumnes JV Albert Bolinches i J. Gimeno López en el moment de col·locar la placa commemorativa al crematori del KZ Gusen I.

Actes d'homenatge al KZ Gusen I.

Túnel del KZ Ebensee

CIUTADANS DE LA VALL D'ALBAIDA ASSASSINATS A MAUTHAUSEN-GUSEN:

Josep Moll Marjaler (Aiello de Rugat) núm. presoner 5027. Mort el 7-8-41
 Baptista Navarro Gimeno (Castelló de les Gerres) núm. presoner 3644. Mort el 29-9-41
 Rafael Donat Vidal (Ontinyent) núm. presoner 5499. Mort el 16-10-42
 Francisco Santamaria Tortosa (Ontinyent) núm. presoner 5753. Mort el 5-3-42
 Vicent Saiz Micó (Ontinyent) núm. presoner 3747. Mort el 27-11-41
 Rafael Torró Garrigós (Ontinyent) núm. presoner 4609. Mort el 24-4-44
 Gonçal Ureña Doval (Ontinyent) núm. presoner 3799. Mort el 12-12-40
 Francesc Arqués Agulés (Ràfol de Salem) núm. presoner 3575. Mort el 6-8-41
 Bru Cloquell Pallàs (Ràfol de Salem) núm. presoner 4711. Mort el 4-1-42

Actes d'homenatge a les víctimes del camp a càrrec dels companys deportats supervivents, quan es produeix l'alliberament. I avui, pels alumnes i professors dels diferents centres educatius d'Europa.

Aquests actes no s'han deixat mai de fer des del 5 de maig de 1945.

Els alumnes del CPFFA JV Albert Bolinches i J. Gimeno López amb Edmon Gimeno Font, català supervivent del camp de Mathausen.

D'Edmon Gimeno podeu llegir: *Buchenwald, Dora, Bergen-Belsen: vivències d'un deportat.*

8 de maig de 2011, de camí al camp per als actes centrals d'homenatge a les víctimes, amb les associacions *Amical de Mauthausen* i *Triangle Blau*.

Text d'un alumne del CPFPA després de l'experiència de visitar el sistema concentracionari nazi de Mauthausen.

La meua crònica:

Després de quatre dies de viatge, bus, avió, més bus, etc., trobe que és el moment de recapitular, tirar la vista arrere i assolir tot el viscut. L'única expressió que en ve a la ment és que pareix mentida o, sembla increïble... sembla increïble; sembla increïble que passara el que va passar ...

Quan vam arribar al camp de Mauthausen feia un dia preciós, en un paisatge de per si privilegiat. Estava ple de gent. Vaig fer treballar la meua ment a marxes forçades per imaginar el que, enmig d'aquelles parets, va succeir. Les barraques on s'amuntegaven els presos, el mur de les lamentacions -on molts d'ells eren afusellats-, la cambra de gas, la tan anomenada pedrera i la seva escala. Eren, sens dubte, els principals llocs on es van produir els assassinats i les barbaritats que tots coneixem.

Més endavant tinguérem la possibilitat de comprar un llibre, amb moltes fotografies de l'època, de quan el camp de concentració estava en ple auge. No voldria fer cap comentari de les imatges més escabroses, que per sort o desgràcia tots coneixem; en canvi, voldria esmentar-ne unes d'uns presos russos recent capturats, que entren al camp. Estaven formats encara amb les seves vestimentes de batalla, cabells i barbes llargues, etc., i em va resultar molt cridaner el fet que en aquestes fotografies encara s'observa un mínim de dignitat en la mirada d'aquests homes.

Sembla que, encara que havien sigut empresonats, pensaven que eren presoners de guerra i dintre de les "regles de joc" d'una guerra, se'ls anava a respectar com al que eren: "presoners de guerra". Però els nazis ja feia temps que havien decidit trencar aquestes "regles de joc" i serien ells precisament, els tristament protagonistes, de la repressió més ferotge. Un dels episodis mes foscos de l'època contemporània, per a mal seu i vergonya de tota la humanitat.

Per a concloure, pense que el camp de Mauthausen va ser una mena de recipient, que es va omplir d'odi, de barbàrie i de bogeria cega de racisme. Com a lliçó, diré que l'omnipotència de què els nazis van gaudir durant anys dins dels murs del camp, es va esfumar sobtadament en el moment en què el camp va ser alliberat. El nazisme va ser derrotat. La barbàrie, el racisme, el feixisme... poden ser derrotats.

Agraït d'haver tingut aquesta oportunitat.

Jorge Vicente Albert Bolinches, alumne de GES 2 nit.

Actes d'homenatge al KZ Gusen I

Carta d'agraïment de la Junta de l'Amical al CPFPA.

Amical de Mauthausen i altres camps i de totes les víctimes del nazisme d'Espanya

Vicent Terol

Escola d'adults EPA Sant Carles

Benvolgut amic Vicent,

Amb aquestes ratlles, et volem manifestar el nostre més sincer agraïment per fer-nos costat i acompanyar-nos en l'homenatge als deportats republicans als camps nazis.

Ben segur que l'experiència ha estat enriquidora per als estudiants, pels familiars i per a tots nosaltres, i que haurà contribuït a fer-nos més solidaris i més amatents davant el nostre món, curull d'injustícies i de desigualtats.

No volem acomiadar-nos sense felicitar-te a tu personalment, i a l'Escola d'adults CFPA Sant Carles, per l'excel·lent comportament i treball dels vostres estudiants. Comunica'ls el nostre agraïment també a tots ells de part nostra, si us plau.

Amb tota la nostra amistat fraternal,

La junta de l'Amical

Barcelona, 16 de maig de 2011

28 de juny de 2011, Fi de Curs del CPFA Sant Carles.
Exhibició de tallers al parc Mestre Ferrero d'Ontinyent.

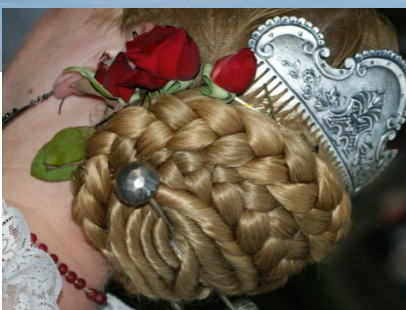

Amb l'Inspector d'Educació Vicent Martí i Martí, al centre de la fotografia.

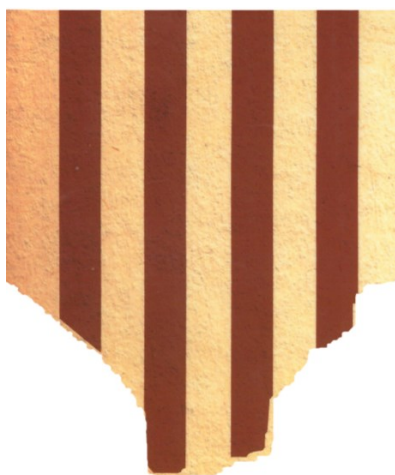
Contraportada que va fer el nostre Centre per al *LLIBRE DE LES CLAUS* que juntament amb altres centenars de "llibres de les claus" que van fer els diferents centres educatius del País Valencià a iniciativa de Federació Escola Valenciana, pels 25 anys de trobades d'escoles en valencià, resten guardats a l'escultura que a tal efecte va fer Manolo Boix i que està dipositada a la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat d'Alacant.

CURS ACADÈMIC 2010-2011

EL LLIBRE DE LES CLAUS

La clau del nostre català, la clau de la nostra identitat i de la nostra felicitat, la clau del futur per al poble valencià...

La nostra clau, la dels CPFPA, també pot obrir aquest pany.

Escola d'adults d'Ontinyent

30 anys utilitzant la clau!